

Jubileuszowy Zjazd Internistów Niemieckich 125. rocznica I Kongresu Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej Wiesbaden, 14–18 kwietnia 2007 r. Aspekty reumatologiczne

Jubilee Congress of German Internists

The 125th Anniversary of the First Congress of the German Society of Internal Medicine

Wiesbaden, April 14–18, 2007

Rheumatological topics

W dniach 14–18 kwietnia 2007 r. Niemieckie Towarzystwo Medycyny Wewnętrznej (*Deutsche Gesellschaft für Innere Medizin*) obchodziło 125. rocznicę pierwszego kongresu, jednego z pierwszych w świecie zjazdów internistów. W Wiesbaden w dniach 20–22 kwietnia 1882 r., w gmachu starego domu zdrojowego odbył się *Congress für Innere Medizin*, zorganizowany pod przewodnictwem prof. Friedricha Theodora von Frerichsa z Berlina. Wygłosił on wykład inauguracyjny o jedności i roli medycyny wewnętrznej. Wśród wykładowców znalazł się Robert Koch. Jako ciekawostkę można dodać, że sala obrad była oświetlona dopiero co zainstalowanym oświetleniem elektrycznym.

Kongresy niemieckich internistów organizowane są corocznie, zawsze w Wiesbaden. Spotkania nie odbyły się w latach 1915–1919 oraz 1941–1948 (w 1943 r. odbył się „wyjazdowy” kongres w Wiedniu) ze względu na toczące się wojny, dlatego jubileuszowy kongres, zorganizowany w 125. rocznicę nosił kolejny numer – 113.

Uroczystość otwarcia obrad odbyła się w pięknej sali nowego domu zdrojowego. Zebranych powitał prezydent Towarzystwa Wolfgang Hiddemann. Szczególnie miłym akcentem było powitanie jedyne go zagranicznego gościa honorowego Kongresu – prezesa Towarzystwa Internistów Polskich Eugeniusza J. Kucharza. Zaszczyc ten wiązał się z uznaniem dla zorganizowanego z okazji 100-lecia Towarzystwa Internistów Polskich światowego spotkania internistów (Katowice–Kraków, 8–9 września 2006 r.), uważanego za jedno z najważniejszych wydarzeń medycyny światowej. Było to miłe, bo w Kongresie w Wiesbaden uczestniczyło wielu wybitnych internistów z różnych krajów.

Uroczystość otwarcia uświetniły utwory muzyczne odzwierciedlające etapy rozwoju niemieckiej interny. Jako pierwszy odegrano *Der Kaiserwalzer* Johanna Straussa, a na ekranie wyświetlano zdjęcia dotyczące medycyny końca XIX w. Potem usłyszeliśmy prolog do *Die Sieben Todsünden* Kurta Weilla, a następnie utwór Jimma McHugha *On the Sunny Side of the Street*. Było to muzyczne potwierdzenie ukierunkowania medycyny niemieckiej na naukę amerykańską. Ostatni utwór reprezentował muzykę elektroniczną naszych czasów.

Kongres był bardzo dużą imprezą. Zgromadził ponad 8 tysięcy uczestników. Obrady, jak co roku, toczyły się w wielkim centrum kongresowym *Rhein Main Halle*. Każdego dnia, od rana do wieczora ob-

Adres do korespondencji:

prof. dr hab. med. Eugeniusz J. Kucharz, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych i Reumatologii, Śląski Uniwersytet Medyczny, ul. Ziętowa 45/47, 40-635 Katowice, faks +48 32 202 99 33

Fot. 1. Wiesbaden, 14 kwietnia 2007 r. Podczas kolacji wydanej przez prezydenta Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej, od lewej: Wolfgang Wesiack, Walter Siegenthaler, pani Wesiack, Eugeniusz J. Kucharz.

radę odbywały się jednocześnie w 21 salach. Nie da się, oczywiście, objąć całości prezentowanej tematyki, wystarczy napisać, że dotyczyła ona praktycznie wszystkich dziedzin medycyny wewnętrznej.

Nie brakło też sesji reumatologicznych. Na podkreślenie zasługuje, że odbywały się one w największych salach, wypełnionych w ok. 70% przez słuchaczy. Wspomnieć należy o sesji *Terapia komórkowa w leczeniu zapalnych chorób narządu ruchu*. Obrady prowadzili F. Hiepe (Berlin) i U. Müller-Lander (Bad Nauheim). Wygłoszono m.in. wykłady *Limfocyty T, autoagresja i tolerancja* (T. Kamradt, Jena), *Autoantygeny w patogenezie reumatoidalnego zapalenia stawów* (H. Burkhardt, Frankfurt), *Terapia ukierunkowana na limfocyty B* (T. Dörner, Berlin), *Rola komórek regulacyjnych T w leczeniu* (H. Schulze-Koops, Monachium) i *Przeszczepy komórek pnia w leczeniu chorób z autoagresji* (F. Hiepe, Berlin). Na uwagę zasługuje fakt, że bardzo szeroko omawiano zagadnienia związane z naukami podstawowymi (immunologia molekularna), co nie jest spotykane zbyt często na zjazdach klinicystów.

W kolejnym dniu zjazdu odbyła się sesja *Clinical Year in Review*. Obrady prowadzili E. Genth (Aachen) i E. Märker-Hermann (Wiesbaden). Omówiono trzy zagadnienia – układowy toczeń rumieniowaty (M. Schneider, Düsseldorf), leczenie biologiczne w świetle danych rejestru niemieckiego (A. Zink, Berlin) i układowe zapalenia naczyń (K. de Grost, Offenbach). Z pewną zazdrością słuchałem wyników dotyczących liczby chorych na reumatoidalne zapalenie stawów leczonych biologicznie w Niemczech.

W sesji *How to Session*, której przewodniczyli H. Burkhardt (Frankfurt) i B. Manger (Erlangen), mówiono o zakażeniach stawów (E. Märker-Hermann, Wiesbaden) i rzekomych zapaleniach naczyń (P. Lamprecht, Lubeka). Wiele tematów reumatologicznych poruszono w czasie innych sesji (np. nefrologicznej, rehabilitacyjnej).

Zjazd był bardzo sprawnie zorganizowany. Niemieckie Towarzystwo Medycyny Wewnętrznej jest dużą organizacją. Od lat ma własną siedzibę – piękny *Haus der Internisten*, a obecnie buduje nowy budynek. Zjazdy odbywają się zawsze w kwietniu i zawsze w Wiesbaden.

Jubileuszowy zjazd miał wyjątkową oprawę. Wydano monografię przypominającą wszystkie dotychczasowe zjazdy oraz rys historyczny Towarzystwa. W poniedziałek, 15 kwietnia 2007 r., w Operze w Wiesbaden odbyło się uroczyste zamknięte przedstawienie *Traviatty*. Byłem też zaproszony na uroczystą kolację wydaną przez prezydenta Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej dla zasłużonych internistów. Miłym jej momentem była mała inscenizacja teatralna. Wśród zebranych pojawił się prezes pierwszego zjazdu (w postać tę wcielił się jeden z emerytowanych profesorów) i z pełnym aktorskim profesjonalizmem rozmawiał z obecnym prezydentem Towarzystwa Wolfgangiem Hidemannem o internistach dawniej i dziś. Było to zarówno wesołe, jak i pouczające, a dla uczestników było świetną lekcją historii medycyny wewnętrznej.

Podczas zjazdu promowano kolejne wydanie podstawowych podręczników w języku niemieckim – diagnostyki różnicowej i chorób wewnętrznych wydawanych od lat pod redakcją Waltera Siegenthalera z Zürichu. Dodam, że prof. Walter Siegenthaler jest laureatem Medalu Stulecia Towarzystwa Internistów Polskich i gościł w Katowicach w ubiegłym roku.

prof. dr hab. med. Eugeniusz J. Kucharz